

Predica de la Krefeld, 07 mai 2006

Ewald Frank

[Se cântă...] Slavă Domnului Dumnezeuului nostru pentru harul Său. Mulțumiri pentru privilegiul pe care-l avem de a ne aduna fără să fim deranjați, și mulțumiri să-I fie aduse pentru oamenii pe care El i-a putut chema, care-L ascultă și care răspund la ceea ce spune El. Și noi credem că în timpul acesta facem parte dintre cei care au înțeles despre ce este vorba acum în Împărăția lui Dumnezeu, și prin har am primit înțelegerea planului de mântuire al Dumnezeuului nostru. Noi n-am urmat unor basme meșteșugit alcătuite sau niște răstălmăcirii, ci avem Cuvântul prorociei ca orientare.

Astăzi mulți ne trimit salutări: fratele Walstrem, din Conpenhaga, fratele Moutiqua, fratele Daniel, fratele din Nairobi, fratele Nbye – toți ne salută. Noi suntem uniți unii cu alții și cu Domnul. De asemenea vă transmitem salutări din întreaga Europă...

Apoi, așa cum am făcut-o deja și ieri seară, am dori să spunem bun venit mai ales fraților și surorilor din Slovacia, care au făcut efortul de a închiria un autobuz ca să vină aici la adunări. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Pentru voi este o jertfă, dar spuneți-mi ce se poate compara cu sfântul Cuvânt al lui Dumnezeu? Dumnezeu a spus prin prorocul Amos că va trimite o foamete după Cuvântul Său, și oamenii vor alerga de la o mare la alta ca să audă cuvintele lui Dumnezeu. Fiți binecuvântați în Numele Domnului. Vrem să subliniem că atunci dacă oamenii călătoresc 1600 de km, atunci lucrul acesta trebuie apreciat; și noi știm că au făcut-o pentru Cuvântul lui Dumnezeu.

De asemenea, pe cei din Republica Cehă, de pretutindeni, Dumnezeu să vă binecuvânteze! Din Italia, Elveția, Austria, Franța...din țările africane, din Belgia, de pretutindeni. Noi transmitem salutări din locul acesta, în întreaga lume, mai ales celor ce azi sunt în legătură cu noi și ne ascultă pe Internet.

Am apoi o rugămintă: noi aici la Centrul de Misiune să avem grijă ca părinții să-și supravegheze copiii. În casa lui Dumnezeu este o rânduială și în ceea ce privește lucrurile firești. Nimeni să nu deranjeze pe cineva, ci să existe o armonie. Cel mai mic deranj poate să influențeze armonia.

Apoi știți cu toții, căci cu voia lui Dumnezeu mâine la ora 5 de dimineață vom pleca la aeroport, ca să zburăm în Israel, unde vom fi în următoarele două săptămâni. Noi iubim Israelul, poporul lui Dumnezeu; și ne vom gândi și la voi în timpul acesta. Ne bucurăm că vom fi 52 de persoane care vom merge. Cei care rămâneți aici să nu fiți supărați, puteți veni cu noi data viitoare, dacă Domnul întârzie. Dacă Domnul întârzie...

Azi dorim să spunem câteva lucruri ... Noi am înțeles că am ajuns într-un timp foarte serios, când pe piața religioasă este o ofertă uriașă de învățături și răstălmăcirii omenești. Noi spunem acest lucru mai ales pentru toți cei cărora le-a fost încredințată vestirea în lumea întreagă – frații noștri pot să aprecieze cel mai bine acest lucru - fratele Didier și toți frații care au o slujbă în diferite țări. Ei știu ce distrugeri au provocat răstălmăcirile din cadrul mesajului...câte dezbinări și direcții au apărut. Eu am știut acest lucru de mulți ani. Dar săptămâna trecută am primit patru CD-uri din SUA. Și frați care l-au cunoscut pe fratele Branham mărturisesc că el va învia și se va întoarce și va avea o slujbă în cort și atunci va începe tragerea a treia, și atunci se va împlini tot ceea ce încă nu s-a împlinit. Eu îi cunosc pe frații aceștia. Într-adevăr te doare când vezi cum sunt răstălmăcite afirmațiile fratelui Branham. Am tipărit peste 80 de pagini dintr-un singur CD... și

acum urmează lucrul cel mai rău: Isus Hristos nu este amintit nici măcar o singură dată. Numai „profetul, Branham” ș.a.m.d. Este pur și simplu o catastrofă, o stare pe care n-o mai poți suporta decât dacă Dumnezeu ne ajută. Noi credem că slujba fratelui Branham s-a încheiat, altfel Dumnezeu nu l-ar fi putut lua acasă. El a făcut anumite afirmații și a avut mari așteptări în ceea ce privește lucrurile pe care le va face Dumnezeu – noi admitem lucrul acesta. Dar este o mare diferență între așteptarea lucrurilor pe care le va face Dumnezeu și întrebarea: este vreo făgăduință în sensul acesta în Cuvântul lui Dumnezeu? Și dacă nu există nici o făgăduință în Cuvântul lui Dumnezeu, atunci nu poate fi nici o împlinire. De aceea, noi, în acest loc suntem legați de Dumnezeu și de Cuvântul Său...și nu ne vom cere niciodată scuze pentru acest lucru... Dar toți acești frați, fie c-o spun cu voce tare sau mai în șoaptă, mă acuză de două lucruri: prima acuzație este că eu nu recunosc faptul că Apocalipsa 10 s-a împlinit prin slujba fratelui Branham. Aceasta este principala acuzație: fratele Frank refuză să predice că Apoc. 10 s-a împlinit deja. Cum pot să spun eu că Apoc. 10 s-a împlinit, dacă lucrurile conținute acolo sunt la viitor? Și sunt descriși acolo cei șapte îngeri cu trâmbițele și cele șapte urgii care vor veni atunci, și care n-au nimic de-a face cu cei șapte îngeri ai bisericii care sunt pomeniți în Apoc. 2 și 3. Trebuie să putem rândui biblic toate lucrurile, mai ales în ceea ce privește Cuvântul prorociei. Eu știu că fratele Branham s-a referit la acest text. Și numai pe acest CD sunt circa 400 de citate din 200 de predici unde ei pun unele lucruri în gura fratelui Branham... Noi trebuie să lăsăm toate lucrurile așa cum sunt. Trebuie să lăsăm totul în seama lui Dumnezeu. Dar să fie spus aici: numai dacă există o făgăduință în Cuvântul lui Dumnezeu, atunci poate să existe și o împlinire a ei. Dacă vine un frate și spune „Fratele Branham mi-a spus: tu ești un pilot și mă vei duce cu avionul tău din oraș în oraș” și același om spune „De 36 de ani am avionul acesta. În 1977 am sperat că fratele Branham va învia.” Și apoi spune „Dar acum a sosit timpul. Acum îmi voi lustrui avionul, și voi aranja totul astfel ca atunci când va învia fratele Branham, să-l pot duce.” Dar la mine nu țin asemenea lucruri! Nu cu mine! Nu cu mine! Eu sunt legat de Cuvântul lui Dumnezeu pentru timp și veșnicie, și Dumnezeu nu retractează nimic din ceea ce a făgăduit. Dar El nu este răspunzător pentru ceea ce oamenii au înțeles greșit în închipuirea lor, dând celorlalți speranțe false.

Încă o remarcă: gândiți-vă o clipă: fratele Branham a văzut un cort. A văzut că oamenii au venit în acest cort și au avut loc vindecări extraordinare. Iar acum vedenia aceasta despre cort este adusă în legătură cu faptul că toți cei ce fac parte din Mireasă trebuie să treacă prin cort ca să fie transformați. La mine nu ține! Sfânta Scriptură învață clar, chiar foarte clar: la revenirea Domnului vor învia morții în Hristos, și nu va mai fi nevoie de nici un apostol și de nici un proroc: trâmbița lui Dumnezeu va suna, și glasul arhanghelului, și însuși Domnul va coborî – nu o învățătură, nu o părere: El însuși va coborî și vor învia cei morți în Hristos, iar noi ce vom fi vii în Hristos la vremea aceea, vom fi schimbați. Pentru mine este o mare durere; eu am petrecut peste 40 de ani ca să predic evanghelia veșnică, să împărtășesc cu omenirea tot planul lui Dumnezeu, iar rezultatul va fi o biserică Mireasă fără pată și fără zbârcitură, care nu poate fi înșelată, dusă în rătăcire și mințită, ci ea va fi zidită prin Cuvântul adevărului, și va fi și sfințită prin Cuvânt, prin har.

A doua acuzație care mi se aduce este: „Uitați-vă la familia lui!” În această legătură am de spus următoarele: trebuie să fii cel puțin atât de sincer și să citești Iov 1 și 2. Nu Iov s-a nimicit pe sine sau familia lui. Satana a plecat din prezența Domnului și a făcut toată distrugerea – nu Iov. Și nu Iov s-a dus la soția sa să-i spună „*Blestemă pe Dumnezeu, și mori!*” Ci soția lui a venit la el și a spus „*Blestemă pe Dumnezeu, și mori!*” Dacă trebuie să trecem prin astfel de încercări, atunci cerem cel puțin respect față de Dumnezeu care a dat o însărcinare care nu poate fi schimbată. Eu nu spun asta în numele meu, ci o spun în Numele Domnului, și mă refer cu asta la răspunderea mea pentru întreaga Biserică a Dumnezeului Celui viu, din timpul acesta.

Să ne ridicăm și să citim un Cuvânt al lui Dumnezeu: 1 Tim. 6.13-16: „*Te îndemn, înaintea lui Dumnezeu, care dă viață tuturor lucrurilor, și înaintea lui Hristos Isus, care a făcut cea frumoasă mărturisire înaintea lui Pilat din Pont, să păzești porunca, fără prihană și fără vină până la arătarea Domnului nostru Isus Hristos care va fi făcută la vremea ei de fericitul și singurul Stăpânitor, Împăratul împăraților și Domnul domnilor, singurul care are nemurirea, care locuiește într-o lumină, de care nu poți să te apropii, pe care nici un om nu l-a văzut, nici nu-l poate vedea, și care are cinstea și puterea veșnică! Amin.*”

Citim și din Apoc. 22.6-7: „*Și îngerul mi-a zis: „Aceste cuvinte sunt vrednice de crezare și adevărate. Și Domnul, Dumnezeul duhurilor prorocilor, a trimis pe îngerul Său să arate robilor Săi lucrurile, care au să se întâmple în curând. - Și iată, Eu vin curând! - Ferice de cel ce păzește cuvintele prorociei din cartea aceasta!”* V. 16-17: „*Eu, Isus, am trimis pe îngerul Meu să vă adeverească aceste lucruri pentru Biserici. Eu sunt Rădăcina și Sămânța lui David, Luceafărul strălucitor de dimineață. Și Duhul și Mireasa zic: „Vino!” Și cine aude, să zică: „Vino!” Și celui ce îi este sete, să vină; cine vrea, să ia apa vieții fără plată!”*”

Și Apoc. 1.1-3: „*Descoperirea lui Isus Hristos, pe care l-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând. Și le-a făcut-o cunoscut, trimițând prin îngerul Său la robul Său Ioan, - care a mărturisit despre Cuvântul lui Dumnezeu și despre mărturia lui Isus Hristos, și a spus tot ce a văzut. Ferice de cine citește, și de cei ce ascultă cuvintele acestei proorocii, și păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape!”*”

Tată ceresc, noi privim spre tronul harului cu inimi mulțumitoare pentru Cuvântul Tău scump și sfânt pe care ni l-ai lăsat. Îți mulțumim că ne-ai dăruit o legătură directă cu Tine, dându-ne acces în sfânta sfintelor, ca Tu să ne poți vorbi prin Cuvântul și descoperirea Ta. Azi Te rugăm Doamne iubit, Tu care Ți-ai vărsat sângele pentru biserica Mireasă, cheam-o afară, separ-o, ai milă de toți aceia pe care i-ai rânduit înaintea întemeierii lumii ca să vadă slava Ta. Dăruiește-ne har ca să împărțim drept Cuvântul, să rămânem în învățătura Ta și să nu trecem peste mărturia Scripturii, ci să rămânem în aceasta. Dumnezeule mare, a Ta să fie închinarea și lauda, pentru tot. Îți mulțumim de asemenea pentru că a fost deschisă cartea pecetluită și noi am primit o privire de ansamblu și ne-ai descoperit toate tainele Împărăției lui Dumnezeu. Ție, Dumnezeul Atotputernic să-Ți fie adusă lauda, cinstea și slava, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia. Amin. „Tu ești vrednic...” [...]

Puteți lua loc. Acum, pe scurt, să reamintim lucrurile despre care am vorbit ieri seară, cei 100 de ani care au trecut de la începutul mișcării penticostale. Am citit din *Idea Spektrum*, și am arătat că în prezent sunt 589 de milioane de oameni care declară că ar face parte din mișcarea penticostală și carismatică. Întrebarea noastră a fost: dar cine stă de partea Domnului, cine stă de partea Cuvântului lui Dumnezeu, cine stă de partea făgăduințelor date de Dumnezeu pentru acest timp? În 1954 fratele elvețian Leonard Steiner a scris o carte despre mișcarea penticostală și l-a amintit și pe fratele Branham pe câteva pagini. El a publicat în cartea sa și fotografia fratelui Branham. Fratele Branham a intrat în istoria internațională a mișcării penticostale. Acest frate Steiner a scris așa pe pag. 106: „Cea mai mare mișcare de vindecare din mai 1946 – din nou o mare mișcare evanghelistică a apărut în America de nord. Cel mai renumit dintre acești evangheliști este William Branham.” În continuare el scrie despre anul 1946. „În anul 1946 a avut loc și întâlnirea cu niște bărbați care în timpul ce a urmat au avut o slujbă asemănătoare cu a fratelui Branham.” Este amintit G. Lindsay, A.A. Allen, Grant, și cine a mai fost – Jeffrey. Dar acum omul acesta scrie despre ceea ce i-a fost spus fratelui Branham în 7 mai 1946. El scrie despre însărcinare și despre ceea ce cuprindea această însărcinare care i-a fost adresată fratelui Branham în 7 mai

1946. Azi noi suntem din nou în 7 mai, și-I mulțumim lui Dumnezeu dar nu numai pentru această amintire ci și pentru rezultatul acestei slujbe în viețile noastre.

Fiți sinceri: dacă am fi cunoscut data nașterii Domnului nostru nu ne-ar fi ajutat la nimic, dacă noi nu am fi trăit personal răscumpărarea, dacă n-am fi primit tot ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu. La fel a fost cu toți prorocii, cu toți apostolii. Trimiterea și însărcinarea lor a avut un rezultat în viețile noastre numai dacă am înțeles și am crezut prin harul lui Dumnezeu că ei au fost bărbați trimiși de Dumnezeu, despre care Domnul nostru spune „*Cine vă primește pe voi, Mă primește pe Mine*”. Și noi Îi mulțumim lui Dumnezeu că nu l-am auzit pe fratele Branham ci L-am auzit pe Domnul Dumnezeu care ne-a vorbit prin Cuvântul Său.

În aceste trei locuri din Apocalipsa am citit care este punctul principal despre care este vorba de fapt. Dumnezeu Și-a folosit întotdeauna slujitorii Săi, și când pe pământ s-a întâmplat ceva supranatural, Dumnezeu a vorbit din cer. Dumnezeu întotdeauna a permis ca cerul să coboare atunci când s-au dat făgăduințe, și mai ales atunci când făgăduințele și-au găsit împlinirea. Așa a fost în tot Vechiul Testament. Cel mai bun exemplu este Avraam – Gen. 18: Domnul însuși a venit în chipul unui bărbat, împreună cu doi îngeri și l-a vizitat pe Avraam, au stat la aceeași masă, a mâncat și a băut cu el, apoi a dat făgăduința: „*La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce negreșit la tine; și iată că Sara, nevasta ta, va avea un fiu.*” Domnul a venit personal, l-a vizitat pe prorocul și slujitorul Său Avraam, atunci când a fost dată făgăduința principală. Și noi toți știm că Isaac a fost un simbol spre Hristos, fiul lui Avraam. Așa este numit El în Mat. 1.1, Efes. și Gal. – fiul lui Avraam.

În Vechiul Testament, Dumnezeu a vestit deja, în domeniul firesc, ce se va întâmpla în domeniul supranatural. Apoi, în cele din urmă, când au fost date ultimele descoperiri, Dumnezeu Și-a trimis îngerul ca să-i arate robului Său Ioan ce se va întâmpla. Și aici avem rânduiala divină: avem cele patru evanghelii în care se vorbește despre nașterea Domnului nostru, despre viața Lui, despre slujba Lui, până la înălțarea Sa la cer. Iar la sfârșitul lui Luca 24.48-49, Domnul nostru poruncește ucenicilor: „*Și iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu; dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.*” De asemenea în Fapte 1.8. Când s-a împlinit timpul, cerul s-a deschis și s-au împlinit făgăduințele date de Dumnezeu în tot Vechiul Testament, mai ales prin prorocul Isaia și apoi prin Ioel: „*În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură.*” Avem apoi cartea Faptelor ca un model despre ceea ce se întâmplă în și prin Biserică, când este turnat Duhul Sfânt. Aceasta este atunci o biserică vie, care este în slujba Domnului. EL este Capul, iar noi suntem mădularele. Și aceasta ne-a fost dată ca mărturie: mai întâi, în ziua turnării Duhul Sfânt toți oamenii din 16 naționalități diferite au auzit și au înțeles lucrurile care au fost spuse, în propria lor limbă. Și apoi mirarea: „*Toți aceștia care vorbesc, nu sunt Galileeni? Cum dar îi auzim vorbind fiecare din noi în limba noastră, în care ne-am născut?*” Aici este punctul pe care vreau să-l subliniez din nou: Dumnezeu ne vorbește întotdeauna în limba noastră. Și noi Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru toate traducerile, și vă spun și de ce: ca să nu se poată ivi nici o înțelegere greșită, Duhul descoperă fiecare Cuvântul original în propria-i limbă. Noi toți știm, și de asemenea cei care vorbesc mai multe limbi, știm cât este de greu să exprimăm lucrurile în altă limbă. Însă Duhul Sfânt aduce totul în fiecare limbă în modul corect. Însă descoperirea, accesul, trebuie să fie lucrat în noi. Noi trebuie să avem această trăire și să primim această legătură personală cu Dumnezeu.

Avem, așa cum am amintit, mai întâi cele patru evanghelii, apoi cartea Faptelor cu însărcinarea dată Bisericii, și cum aceasta este îndeplinită în și prin Biserică. Noi vedem exact cum s-a procedat: s-a vestit evanghelia și toți cei ce au crezut au fost botezați în Numele Domnului Isus Hristos. Acesta a fost modelul bisericii primare. Și așa dori să întreb cine este omul care-și ia dreptul

să schimbe modelul original? Numai un duh antihrist poate să facă acest lucru. Duhul lui Hristos ne călăuzește în Cuvântul lui Hristos, care locuiește din belșug în noi, și anume, cu aceeași descoperire care a fost dată la început. Gândiți-vă o clipă: dacă același Duh Sfânt care a fost în Petru, Iacov, Ioan, Pavel, este astăzi peste noi, atunci noi vom predica același lucruri, vom crede la fel și vom trăi aceleași lucruri așa cum s-au întâmplat și atunci; pentru că Isus Hristos este același ieri și azi și în veci. Despre ce este vorba acum? Este vorba despre aducerea înapoi la starea originală. Și haideți s-o spunem cum este: noi nu putem rămâne în învățăturile și convingerile noastre moștenite și să facem din locul acesta un loc de discuții. Aici trebuie să punem totul deoparte și să ne lăsăm învățați de Dumnezeu conform Scripturii care zice „*Toți vor fi învățați de Dumnezeu.*” Nu un studiu în diferitele școli biblice, ale diferitelor culte, ci să fim învățați în școala Împărăției cerului așa cum a spus Domnul nostru despre aceia pe care El însuși i-a chemat. Puteți citi în Mat. 23.34: „*De aceea, iată, vă trimit proroci, înțelepți și cărturari. Pe unii din ei îi veți omorî și răstigni...*” Deci, Domnul a trimis, El mai trimite și astăzi, dar acest Cuvânt este scris după cele șapte muștrări adresate cărturarilor și fariseilor, care sunt socotiți ca făcând parte din categoria celor fărădelege, în v. 28. Și trebuie să ținem minte cuvântul „fărădelege”. Antihristul, în 2 Tes. 2 este numit „omul fărădelegii”, „omul păcatului” care „*care se înalță mai presus de tot ce se numește „Dumnezeu”, sau de ce este vrednic de închinare. Așa că se va așeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu.*” Însă în același fel, în Mat. 7, toți carismaticii și toți penticostalii sunt încadrați în aceeași categorie cu acest om al fărădelegii. Și acest lucru trebuie știut: oricine nu se supune sub mână tare a lui Dumnezeu, și rămâne în doctrina antihristică despre dumnezeire și botez, hulește pe Dumnezeu și slava lui Dumnezeu, hulește pe Dumnezeu și Cuvântul Său. Cu buzele fiecare poate mărturisi ce vrea – nu folosește nimănui, și nu-i va folosi nici în ziua când Domnul se va socoti pentru ultima oară, și când toți carismaticii se vor arăta înaintea Lui. La ce folosește dacă citim aici despre 589 de milioane de oameni? 589 de milioane de oameni au rămas în învățătura Romei, pe cărările lor personale, și calcă în picioare ceea ce face Dumnezeu în acest timp, și ceea ce ne vorbește El prin Cuvântul Său, și numesc aceasta o erezie. Ce este o erezie? Ceea ce a învățat Isus Hristos și apostolii? Nu! Aceasta este adevărata învățătură a Scripturii. Erezie este ceea ce nu este în concordanță cu Scriptura. Însă, ascultați judecata Domnului nostru: Mat. 7.21 „*Nu orișicine-Mi zice: „Doamne, Doamne!” va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri.*” Ce a spus Domnul nostru? „*Cine este mama Mea, și care sunt frații Mei?*” Și EL însuși a dat răspunsul: „*oricine face voia Tatălui Meu care este în ceruri, acela Îmi este frate, soră și mamă.*” Atunci El este cel întâi născut dintre mai mulți frați, și noi am primit de asemenea dreptul de întâi născuți, pentru că am fost născuți din nou la o nădejde vie. Și cu aceasta avem făgăduința Domnului nostru, că EL va fi cu noi.

V. 22: „*Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: Doamne, Doamne!*” Numai „Doamne” ar fi fost suficient. Eu așa cred. Nu trebuie spus „Doamne, Doamne!” Dacă s-ar fi spus „Doamne Isuse Hristoase”, și așa ar fi fost bine. „*Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?”*” Aici este o listă minunată – ai putea fi chiar impresionat: ei au fost „mari bărbați ai lui Dumnezeu”. Au avut adunări mari, s-au bucurat de popularitate și de succes. Și aici este punctul principal: dacă oamenii cred, atunci Dumnezeu confirmă Cuvântul, nu-l confirmă pe cel ce predică Cuvântul. Oamenii au dreptul să creadă Cuvântul lui Dumnezeu. Însă oamenii aceia se lăudau. Ei nu au atribuit lui Dumnezeu lucrurile care s-au întâmplat, ci lor înșiși. „*N-am prorocit noi, n-am scos noi draci, n-am făcut noi...*” Dar noi spunem: Dumnezeu a făcut! Dumnezeu a vindecat, Dumnezeu a mântuit, Dumnezeu a binecuvântat – și despre asta este vorba.

V. 23: „*Atunci le voi spune curat: „Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege.”* Acești domni sunt așezați pe aceeași treaptă cu „omul fărădelegii”. Și acolo le și este locul. Pentru că prin ceea ce fac ei duc în eroare masele de oameni. Și, frați și surori, eu nu știu cât timp vom mai putea vorbi despre aceste lucruri, însă noi am înțeles, și se poate citi în asemenea publicații cum și mișcarea penticostală lucrează împreună cu toate bisericile, și de asemenea cu biserica Catolică. Ei lucrează împreună la toate nivelurile, oriunde există posibilitatea aceasta.

Frați și surori, trebuie să am grijă să nu spun prea mult. Dar un lucru trebuie să fie clar: Domnul cheamă acum afară; are loc o separare a poporului Său, în toate popoarele, națiunile și limbile – oameni care-L respectă pe El și Cuvântul Său ca autoritate finală, care se supun sub mână Sa cea tare și care primesc Cuvântul Său ca singurul model valabil, punându-l în practică prin credință și ascultare. Să citim din Coloseni 1, ca să vedem ce ne-a dăruit Domnul prin harul Său. Și dorim să vedem acum din nou unde ne aflăm: Col. 1.1-3: „*Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, și fratele Timotei, către sfinții și frații credincioși în Hristos, care sunt în Colose: Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos. Mulțumim lui Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, căci ne rugăm neîncetat pentru voi și am auzit despre credința voastră în Hristos Isus...*” Un Domn, o credință, un botez... „*să luptați pentru credința, care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna.*” De la v.9: „*De aceea și noi, din ziua când am auzit aceste lucruri, nu încetăm să ne rugăm pentru voi, și să cerem să vă umpleți de cunoștința voii Lui, în orice fel de înțelepciune și pricepere duhovnicească; pentru ca astfel să vă purtați într-un chip vrednic de Domnul, ca să-I fiți plăcuți în orice lucru: aducând roade în tot felul de fapte bune, și crescând în cunoștința lui Dumnezeu: întăriți, cu toată puterea, potrivit cu tăria slavei Lui, pentru orice răbdare și îndelungă răbdare, cu bucurie, mulțumind Tatălui, care v-a învrednicit să aveți parte de moștenirea sfinților, în lumină. El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului, și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui...*” Frați și surori, Biserica separată nu este mingea de ping-pong a dușmanului, ci este stâlpul și temelia adevărului, cum a scris Pavel în 1 Tim. 3.15. Încă de la început „*Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric. Dumnezeu a numit lumina zi, iar întunericul l-a numit noapte.*”

Apoi Pavel scrie „*Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț. Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei.*” Eu cred că în timpul serii s-a făcut lumină. S-a făcut lumină înainte de miezul nopții. Dumnezeu ne-a dăruit suficientă lumină prin harul Său. El ne-a luminat calea pe care putem umbla prin harul Său.

Aici, în 1 Tes. 5.4 este scris: „*Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț. Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei. Noi nu suntem ai nopții, nici ai întunericului.*” Deci să rămânem în Cuvântul adevărului, pentru ca omul dinăuntru să fie întărit iar omul cel vechi să fie dezbrăcat.

Și așa dori să citesc din Galateni 5, și nădăjduiesc că am înțeles cu toții că o întoarcere la Dumnezeu trebuie să fie o trăire totală cu Dumnezeu. Așa cum spune o poezie germană: „Nu este suficient să fii răscumpărat pe jumătate / Biblia noastră învață despre o răscumpărare deplină / Așa cum o făgăduiește Cuvântul lui Dumnezeu”. Nu așa cum i-a spus o mamă „credincioasă” fiicei sale: „Poți fi credincioasă duminică, dar te rog, nu toată săptămâna.” Da... Nu! Nu se poate așa ceva. Dumnezeu dă întotdeauna har: o adevărată întoarcere la Dumnezeu, indiferent când are loc, este pentru totdeauna: luni, marți... miercuri, duminică și pentru totdeauna. Deci, „pe deplin pentru Isus, pe deplin pentru Isus” – cum spune o poezie germană. Să credem fiecare Cuvânt, să-l primim, și să-l vedem împlinit în viețile noastre.

Gal. 5 este o avertizare pentru noi: de la v. 16: „*Zic dar: umblați cârmuiți de Duhul, și nu împliniți poftele firii pământești. Căci firea pământească pofteste împotriva Duhului, și Duhul împotriva firii pământești: sunt lucruri potrivnice unele altora, așa că nu puteți face tot ce vă place.*” Iar acum urmează soluția problemei: „*Dacă sunteți călăuziți de Duhul, nu sunteți sub Lege. Și faptele firii pământești sunt cunoscute, și sunt acestea: preacurvia, curvia, necurăția, desfrânarea, închinarea la idoli, vrăjitoria, vrăjbile, certurile, zavistiile, mâniile, neînțelegerile, dezbinările, certurile de partide, pizmele, uciderile, bețiile, îmbuibările, și alte lucruri asemănătoare cu acestea. Vă spun mai dinainte, cum am mai spus, că cei ce fac astfel de lucruri, nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu.*” Deci, aici avem o oglindă în care putem privi. Și azi, în locul acesta putem trăi harul lui Dumnezeu, iertarea lui Dumnezeu, puterea de transformare a lui Dumnezeu. Nimeni nu trebuie să plece azi de aici așa cum a venit. Azi putem trăi totul, în prezența lui Dumnezeu: o eliberare totală, să fim eliberați de toate, de orice vrăjitorie, de orice pretenție pe care o poate avea Satana asupra vieților noastre. Chiar și de răzvrătire... putem fi eliberați de tot. Noi suntem deja eliberați, însă trebuie s-o primim prin credință. Și ne adresăm tuturor celor ce sunt adunați aici în acest loc: noi nu-l cercetăm pe celălalt, ci ne uităm personal în oglinda Cuvântului, întrebându-ne cât de mult am dezbrăcat omul cel vechi, și cât de mult ne-am îmbrăcat cu omul cel nou „*făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul.*”

Apoi continuă de la v. 22: „*Roada Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege. Cei ce sunt ai lui Hristos Isus, și-au răstignit firea pământească împreună cu patimile și poftele ei.*” Avem aici oglinda, și am înțeles frați și surori, că harul lui Dumnezeu și Duhul lui Dumnezeu lucrează și în noi, nu numai ca să ne învețe, sau ca să ne dăruiască o privire de ansamblu prin Cuvântul prorociei, ci lucrarea lui Dumnezeu să aibă loc în noi prin puterea sângelui Mielului, prin puterea Cuvântului lui Dumnezeu, prin puterea Duhului Sfânt... Noi am citit-o deja: este roada Duhului, nu sunt roade pe care le producem noi, ci roade pe care le lucrează Duhul lui Dumnezeu în voi, în viața cea nouă. Și prin aceasta, gândirea și caracterul lui Isus, al Celui Întâi născut dintre mai mulți frați este manifestat în toți frații și surorile prin harul Său. Și atunci nici noi nu mai avem nimic împotriva altora, nici o acuzație, nici o afirmație nedovedită. Conform Scripturii, Rom. 8, „*Cine va ridica păra împotriva aleșilor lui Dumnezeu?*” Aici este Hristos, care ne socotește neprihăniți! El a înviat pentru neprihănirea noastră. Și El a realizat atât de desăvârșit lucrarea de răscumpărare, încât nu a mai rămas de făcut nimic.

Dați-mi voie să citesc din Col. 1.21: „*Și pe voi, care odinioară erați străini și vrăjmași prin gândurile și prin faptele voastre rele, El v-a împăcat acum prin trupul Lui de carne, prin moarte, ca să vă facă să vă înfățișați înaintea Lui sfinți, fără prihană și fără vină*” prin sângele Mielului, prin lucrarea încheiată de răscumpărare de pe crucea Golgotei, care a avut loc odată pentru totdeauna. Noi am citit-o: s-a întâmplat ca noi să fim aduși la Dumnezeu, ca să fim împăcați cu Dumnezeu, să ne fie rezolvată problema întregii noastre vinovății, să ne fie iertate toate păcatele; zapisul cu poruncile este rupt în bucăți. Noi putem să ne bucurăm. Putem să-I mulțumim lui Dumnezeu că ne-a iertat, că ne-a primit, și că ne-a binecuvântat. În El, Cel întâi născut, toți cei întâi născuți, fiii și fiicele lui Dumnezeu, sunt deja desăvârșiți. Noi așteptăm numai descoperirea fiilor lui Dumnezeu, așa cum este scris în Romani 8: „*firea așteaptă cu o dorință înfocată descoperirea fiilor lui Dumnezeu.*” Cum am auzit ieri, 1 Ioan 3: „*Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi, nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este.*” Și vom fi schimbați în chipul Lui. Puteți citi 1 Cor. 15, mai ales v. 43-45, 49.

Frați și surori, haideti să facem un rezumat. Să începem cu 2 Pet. 1:3: „*Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavia, prin cunoașterea Celui ce ne-a chemat prin slava și puterea Lui.*” V-a chemat El? Spuneți AMIN! V-a ales El? Spuneți AMIN! V. 4 „*prin care El ne-a dat făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe...*” Ni le-a dat El? Amin. Făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe... Dacă noi spunem azi în locul acesta că Dumnezeu ne-a încredințat cele mai mari și mai scumpe făgăduințe, și cele din urmă... Ceea ce prorocii cercetau în Scripturi, noi vedem acum în împlinire. Ce generație... ce privilegiu ne-a dăruit Dumnezeu, ca să trăim acum. Dacă am avea numai amintirea evenimentelor de acum o sută de ani de pe Azusa Street din Los Angeles... Noi am spus ieri seară: când William Seymour a trăit această străpungere în aprilie... el predica deja din 22 februarie. El a tot predicat, a tot predicat într-una și nu s-a întâmplat nimic. Dar în clipa când a avut loc cutremurul din San Francisco, peste oameni a venit frica și ei au venit la adunări cu miile. Și iată, n-a mai trebuit să predice mult timp – o săptămână întreagă în aprilie 1906 au avut loc treziri în decursul întregii zilei. Duhul Sfânt s-a coborât, oamenii au trăit puterea lui Dumnezeu. Eu mă întreb dacă nu cumva acum, într-o zi, s-ar putea desprinde coasta de vest a Americii? Eu nu știu. Nu știu cum va atrage Dumnezeu atenția omenirii spre mesaj. Eu nu știu. Și nimeni nu știe. Dar Dumnezeu știe toate lucrurile. El știe exact ce va face sau ce va permite să se întâmple, pentru ca oamenii, (să zicem așa), să intre în panică. Și cum a fost după al doilea război mondial, pretutindeni erau adunări de rugăciune. Puteai merge prin orice sat: peste tot erau adunări de rugăciune. Dar nu mă întrebați ce fel de adunări de rugăciune. Și după aceea a venit binecuvântarea, au avut loc botezuri cu Duhul Sfânt, atunci puterea lui Dumnezeu s-a descoperit. Nu știu ce va face Dumnezeu pentru a atrage atenția spre ultimul Său mesaj, în toată lumea, dar El o va face. Și noi dorim să fim o parte din aceasta, și dorim să trăim lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu, prin harul Său.

Noi, ca și credincioși, nu trebuie să așteptăm un cutremur, pentru că Cuvântul lui Dumnezeu vine deja peste noi ca un ciocan care sfărâmă stâncile. Noi am suportat Cuvântul lui Dumnezeu și i-am permis să lucreze în noi; ne-am lăsat corecți, ne-am lăsat învățați, ne-am lăsat întorși înapoi iar acum așteptăm ceea ce mai are de făcut Dumnezeu. Eu sunt încredințat că Acela care ne-a dat făgăduințele cele mai scumpe din tot planul de mântuire, până la faptul că Domnul nostru va reveni și noi vom fi schimbați și vom fi răpiți să-L întâlnim în văzduh, ca să fim cu el pentru totdeauna. Ceea ce au așteptat și au nădărdit frații noștri două mii de ani, noi ne putem aștepta să se întâmple în vremea aceasta.

Noi nu ne-am referit la evenimentele din vremea noastră, dar cine cunoaște sfânta Scriptură și Cuvântul prorociei, și afirmațiile Domnului nostru, știe că noi am ajuns la sfârșitul timpului de har, și că pe pământ sunt oameni care ascultă ceea ce spune Duhul Bisericilor. Mai este un Cuvânt pe care doresc să-l citesc, apoi vom încheia. Când mă gândeam la acuzațiile care mi se aduc, mi-am adus aminte de „bucurie” și cumva versetul acesta a răsunat în mine. Am două concordanțe, și nu l-am găsit, și astăzi fratele E. a venit în birou și i-am spus: „Frate, este un verset despre bucurie.” Și el a spus: „Așteaptă. O să-l caut.” Și după un timp s-a întors și a spus: „Da, este Evrei 12.” Evrei 12:1: „*Și noi, dar, fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică, și păcatul care ne înfășoară așa de lesne, și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea. Să ne uităm ținută la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă înaintea, a suferit crucea, a disprețuit rușinea, și stă la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu.*” Oh, când am citit acest verset bucuria și recunoștința au venit în inima mea. Domnul nostru, care a fost dezbrăcat, care a fost scuipat, care a fost bătut și răstignit, căruia l-au spus în față: „*Noi nu suntem copii născuți din curvie...*” „*Nu zicem noi bine că ești Samaritan, și că ai drac?*” El a mers pe această cale pentru mine, iar eu să mă împotrivesc

dacă sunt dezbrăcat, dacă sunt răstignit împreună cu el, dacă sunt scuipat, dacă sunt disprețuit? Nu. Pentru bucuria că noi, cei răscumpărați, vom fi cu Dumnezeu pentru totdeauna, eu doresc să-mi port ocară mea și a Lui, și de asemenea ocară fratelui Branham, până ce vom ajunge de la credință la vedere. Va merita! Va merita! „...pentru bucuria care-I era pusă înaintea...” Răscumpărarea era încheiată, prețul fusese plătit, „Iată, eu și copiii pe care mi i-a dat Domnul...” Frați și surori, ce evanghelie, ce mesaj minunat ne-a dat Dumnezeu. Primiți totul prin credință și mulțumiți lui Dumnezeu. De asemenea și noi ne vom bucura din toată inima, în slavă. „În curând, o, ce minunat...”

Fie ca Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze, să fie cu noi toți... Iar acum ne vom ruga împreună. Să ne ridicăm.

Nu știi exact dacă sunt unii care vor fi botezați. Mai întâi să întreb dacă sunt aici frați și surori care doresc să fie botezați. Vă rog să ridicați mâinile... O, da... 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8... Da. Mulțumesc. Frumos. Atunci, după această adunare vom avea botez, apoi puteți să mâncați ceva, și după aceea puteți să mergeți către casă.

Acum ne aplecăm capetele, ne deschidem inimile. Noi suntem în prezența lui Dumnezeu. Poate cele două surori ale noastre au o cântare potrivită, o invitație la Domnul. Noi ne rugăm mai ales ca Domnul să cheme tinerii, pe toți aceia care au crescut în familii credincioase, și El să-i mântuiască, să le dăruiască mântuirea deplină prin har. Nu numai mama și tata să meargă în slavă, ci și fii și fiicele. Astăzi îi chemăm pe toți, și după această cântare ne vom ruga, iar Domnul Dumnezeu Își va dăruia binecuvântarea prin har. [...] Amin. Vă mulțumesc. Haideți să cântăm „Așa cum sunt.” Apoi îi rugăm pe toți cei ce doresc să fie botezați să vină în față, și de asemenea cei ce doresc să se roage cu noi...

Acum doresc să vă întreb dacă ați venit pentru rugăciune sau pentru botez. Cine a venit ca să fie botezat? 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10... Cei ce doriți rugăciune, rămâneți în spate... poate mai vin și alții.

Noi suntem bucuroși că v-ați hotărât să vă dezbrăcați de mantaua babiloniană, și să vă îmbrăcați cu haina neprihănirii, care ne-a fost dată prin sângele Mielului, prin harul Său.

Frate iubit, tu vorbești germana? Foarte frumos... Nu știm dacă este aici fratele Iacob. Noi ne-am rugat pentru el și credem că Dumnezeu l-a ajutat. Noi stăm la dispoziția tuturor celor ce doresc rugăciune, după adunare, și ne vom ruga pentru fiecare care dorește acest lucru. Dar mai întâi vom încheia cu partea aceasta.

Mă bucur, soră, că ești și tu aici. Dumnezeu să te binecuvânteze! Laudă și mulțumiri Domnului. Soră scumpă, Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Da, credincioșii sunt cei mai dragi oameni de pe pământ. Și voi toți v-ați dedicat viața Domnului? Soră? Tu vorbești franceză... Fratele K. va veni să traducă pentru tine. Oh, limbile astea...

Deci, așa cum ați auzit, noi am fost aduși înapoi la modelul biblic. Noi nu ne sfătuim cu carnea și cu sângele. Acesta este modelul nostru, și noi vă rugăm să nu discutați cu nici un om. Vremea discuțiilor a trecut. Aceasta este vremea în care să credem și să împlinim toată Scriptura în ascultare, pentru ca toate binecuvântările lui Dumnezeu să poată să vină peste noi.

Frați și surori, am o întrebare: câți așteaptă ca Dumnezeu să lucreze într-un mod supranatural? Amin. Amin. Amin. Ai văzut, frate Russ? Noi așteptăm lucruri mari. Noi așteptăm lucruri mari. Noi avem făgăduința. Și înainte de a încheia, am dori să transmitem binecuvântarea lui Dumnezeu tuturor fraților și surorilor noastre din țările vecine – Republica Cehă, Slovacia, Polonia, Austria, Elveția, pretutindeni, luați cu voi salutări. Dacă fratele Russ este de acord, azi vom chema în față câțiva frați din diferite țări, ca să mulțumească Domnului - pentru că noi suntem adunați din lumea întreagă, la sunetul Cuvântului lui Dumnezeu. Și doresc să-mi dați voie să spun

azi aici: desigur că voi nu numai că veniți aici și cheltuiți cu aceasta, ci voi de asemenea susțineți lucrarea lui Dumnezeu care are loc în lumea întreagă, și pentru aceasta vă mulțumim. Dumnezeu să vă răsplătească. El o va face. Mesajul trebuie dus în lumea întreagă.

Noi am auzit ieri: cu voia lui Dumnezeu, în 8-15 iunie vor fi adunări în China, și vom vedea în ce țări din împrejurimi vor mai avea loc adunări. Deci, noi răscumpărăm vremea ca să vestim minunatul mesaj.

Vă rog să înțelegeți în felul corect toate observațiile care s-au făcut azi în locul acesta. Eu vă rog să nu mă înțelegeți greșit. Noi Îi dăm primul loc lui Isus Hristos, Domnul și Răscumpărătorul nostru. Acest prim loc Îi aparține Lui. Noi Îl vestim pe El. Putem să spunem ca Pavel: noi Îl predicăm pe Hristos, și pe El răstignit. Dacă-l amintim pe Pavel, sau pe Petru, sau pe fratele Branham, atunci o facem numai pentru că Dumnezeu i-a folosit în Împărăția Lui. Nu sunteți voi recunoscători? La ce folosește dacă întreaga mișcare penticostală poate să citească ce i s-a spus fratelui Branham în 7 mai 1946, dacă ei toți trec pe lângă aceasta? Și astăzi are loc aici o adunare cu frați și surori din întreaga Europă și din alte țări, care nu au trecut pe lângă aceasta – care au recunoscut ceasul lui Dumnezeu și care pot să aibă parte de ceea ce lucrează Dumnezeu chiar acum. Sigur că noi suntem împotriva oricărei idolatrii, împotriva oricărui cult al unui om, și vom fi împotriva până la sfârșit. Slava și lauda Îi aparține unuia singur: Dumnezeului Atotputernic! Și așa rămâne în vecii vecilor!

Voi v-ați dedicat viețile Domnului. Voi știți ce se întâmplă prin botez – legământul unui cuget curat cu Dumnezeu, prin puterea învierii din morți a lui Isus Hristos – ca s-o spunem cum a spus-o Petru. Iar ca s-o spunem cum a spus-o Pavel – suntem îngropați cu Hristos și înviați la o nouă viață. Totul are loc prin lucrarea lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru. Faceți acest pas fără să vă îndoiiți, cu credința desăvârșită că păcatele v-au fost iertate; zapisul cu poruncile a fost rupt în bucăți. Iar dacă dușmanul i-a făcut o copie și v-o arată, respingeți-l. Nu-l primiți. Pentru că este scris: „*A șters zapisul cu poruncile lui, care stătea împotriva noastră și ne era potrivnic, și l-a nimicit, pironindu-l pe cruce.*” Noi suntem răscumpărați, suntem liberi. Binecuvântat și laudat să fie Domnul, Dumnezeul nostru.

Acum fratele Russ ne va spune câteva cuvinte...[...]